

เรื่องที่ 10 知足常乐 tí: tsiùk sòng lók รู้จักพอเพียงก็มีความสุข

有一个人一日佢 骑骡 上街. 佢 行 到半路 背后 一只 骑马 个人

jīw jīt ké: nìn jīt nīt kī: khī: lò: sōng kē: . kī: hàn táw pán lú: pōj héw jīt tsàk khī: mā: ké: nìn

มี 1 คน 1 วัน เขา ชี่ ล่อ ไป ตลาด เขา เดิน ถึง ครึ่ง ทาง ข้างหลัง 1 คน ชี่ ม้า นั้น คน

快快就赶上佢. 这只人 佢就透一下气. 尾下佢就

khúaj khúaj tshíw kuòn kó: kī: . ?è tsàk nìn kī: tshíw thèw jīt há: hí: . mī: hā: kī: tshíw

รีบเร็ว ก็ไล่ผ่านเขา คนนี้เขา ก็ ถอนหายใจ 1 ครั้ง หลังจากนั้นเขาก็

自家对自家讲, 吾个运气 做么个 恁恶. 过哩一下佢 骑个

tsʰi: kā: tūj tsʰi: kā: kòŋ, ŋā: ké: jún hí: tsó: mǎk ké: ?àn nòk. kuò lè: jīt há: kī: khī: ké:

ตัวเอง ต่อตัวเอง พุด เรา โชคชะตา ทำไม แ่ มาก ผ่านไปสักครู่ เขา ชี่

骡子又赶上前背一只拖人力车个人. 行过一下, 佢自家

lò: ?è jíw kuòn kuó tshian pój jīt tsàk thó: nìn lít tshā: ké: nìn. hàn kuó jīt há:, kī: tsʰi: kā:

ล่อ มีไล่ผ่าน ข้างหน้า 1 คน ลากคนรถนั้นคนเดินผ่าน ไป สักครู่ เขาตัวเอง

心肚里在该恻. 尾下佢话, 还有人家运气比佢还过差. 佢

sīm tù: lì: hōj ké: mèn. mī: hā: kī: wá:, hàn jíw nìn kā: jún hí: pì: nàj hàn kuó tshā: . kī:

ในใจ อยู่นึกคิด หลังจากนั้นเขา ว่า ยังมีคนที่ โชคชะตา เปรียบเรา ยัง แ่กว่าเขา

话, 有人骑马 佢骑骡, 又还有拖车个人. 毕竟係比上不足

wá:, jíw nìn khī: mā: nàj khī: lò: jíw hàn jíw thō: tshā: ké: nìn. pìt kīn hé: pì: sōng pùt tsiùk

ว่ามีคน ชี่ ม้า เรา ชี่ ล่อ ยังมีคน ลากรถ อย่างไรก็ตาม เปรียบกับคน ข้างบน ไม่พอ

比下有余. 尾下佢就欢欢喜喜 继续上路. 这个故事 恬恬分

pì: há: jíw jì: . mī: hā: kī: tshíw fón fón hì:31 hì:31 kī: siúk sōng lú: . ?ì ké: kú: sī: tiām tiām pún

เปรียบล่าง มีเหลือ เขาก็ ดีใจ ต่อไปเดินทาง เรื่องนี้ นิทาน เสมอๆ ให้

人用来开导人家话. 遇事 唔顺序 爱看开, 比自家运气过

gìn jūn lòi khōj tháw gìn kā: wá: . ní: sí: m̄ sún sí: 7ój khōn khōj, pì: tsʰi: kā: jún hí: kuò

คน ใจ มา ให้เข้าใจ คนทั่วไป คือ เจอ เรื่อง ไม่ ราบรื่น ต้อง ให้ชัดเจน เปรียบ ตัวเองโชครชะตา กว่า
坏个人 都还 十分多. 所以 爱向好 个方面 来看, 唔 好 灰心

fáj ké: gìn tū: hàn sūk fūn tō: . sò: jī: 7ój sòn hàu ké: fōj mién lòi khón, m̄ hàu fōj sīm

แย่ คน ทั้งหมด ยัง มากมาย ดังนั้น ต้องมอง ทาง แง่ดี ด้าน มา ดู ไม่ ควร ท้อแท้ใจ
这也就 係 知足 常 乐

kè: jā: tsʰiw hé: tí: tsiük sòn lók.

นั่น ก็ คือ รู้จักพอ บ่อย สุข (รู้จักเพียงพอก็มีความสุขตลอด)

มีคนคนหนึ่ง วันหนึ่งเขาซื้อไปตลาด พอเขาซื้อไปได้ครึ่งทาง ข้างหลังก็มีคนขี่ม้าคนหนึ่ง ซี่ตามมาแล้วก็
นำหน้าไป คนที่ซื้อก็ถอนหายใจแล้วพูดกับตัวเองว่า ทำไม โชครชะตาของตัวเองจึงไม่ดีเหมือนกับคนอื่น เพราะว่า
เห็นคนนั้นมีม้าขี่ แต่ตัวเองต้องซื้อ พอผ่านไปอีกสักพัก คนซื้อก็ขึ้นนำคนที่ลากรถ เขาก็คิดในใจแล้วพูดกับ
ตัวเองว่า ยังมีคนที่โชคร้ายกว่าตัวเขา เขาก็พูดว่า คนอื่นขี่ม้าแต่เราซื้อ ยังมีคนที่ลากรถ หากเปรียบวาสนาแล้ว เรา
เทียบกับคนที่ดีกว่าเราไม่ได้ แต่ก็เทียบกับคนที่ด้อยกว่าเราได้ หลังจากนั้นเขาก็รู้สึกภูมิใจในตัวเอง แล้วก็เดินทาง
ต่อไป

นิทานเรื่องนี้มักมีคนนำไปให้กำลังใจกับคนที่กำลังท้อแท้ ว่ายังมีคนที่ฐานะแย่กว่าเราก็มี ต้องมองโลกในแง่ดี อย่า
ท้อแท้ใจ